

ΟΜΑΔΑ ΚΑΝΤΆΔΟΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ 1939-1945

Περίοδος 2ου Παγκόσμιου πολέμου 1939-1945. Σχεδόν σ' ολη τή λεμεσό μετά τή δύση του ηλιου οι Αγγλοι απικοινωράτες επέβαλαν τό λεγόμενον BLACK OUT δηλαδή συσιφτηση στήν πόλη φοβούμενοι τούς βομβαρδισμούς από τά Ιταλινά και Γερμανινά αεροπλάνα πού ερχονταν πάντοτε τήν νύντα απογειωνόμενα από τήν Ρόδο πού τόν καιρό του πολέμου η Ρόδος κατείχετο από τούς Γερμανο-Ιταλούς. Κατά τή διάρκεια μιάς τέτοιας αερπορινής επιδρομής κτυπήθηκε τό εγοστάσιο της ΚΕΟ και οι αποθήκης καυσίμων και πυρομαχιών στό στρατώνα που διέμεναν Αγγλινά στρατεύματα στά Πολεμίδια.

Ευάγγελος Λούβρης.

Οι εργασίες πολύ λίγες, τά μεροκάματα πολύ χαμηλά και φτώχια στίς δόξες της. Εβλεπες παντού ζητιάνους στούς δρόμους και στίς πλατείες και στά δημόσια κτήρια νά ζητιανεύουν γιά ενα κομμάτι φωμί, τσιγάρο η λίγες ελιές.

Ομως πολλοί Λεμεσιανοί δέν τά βάζανε κάτω μέ κανένα τρόπο. Επιζητούσανε τήν παρέα, τό ξενύντι, τό τραγούδι, τήν ταβέρνα γιά σπάσιμο τής μονοτονίας και της κακιάς τους τύχης. Τό ποτό που ερεε αφθονο στή Λεμεσό χάρη στίς οινοβιομηχανίες της και τών ιρασοχωριών της προσφερώταν σάν μιά ιινητήριος δύναμις γιά τό γλέντι και σάν ενα φάρμακο γιά νά ζεχάσει ο κόσμος τά πολλά του βάσανα. Πολλές χιλιάδες Λεμεσιανοί στρατολογήθησαν, και εστάλησαν στά διάφορα μέτωπα του πολέμου, και ειναι γεγονός οτι πάρα πολλοί δέν εστράφησαν πίσω.

Τήν περίοδο αυτή στήν πόλη λειτουργούσαν αριετές καλές μικρές ταβέρνες πού πρόσφερναν πλούσιο μεζέ και ποτό

στό μισοσκόταδο φυσικά, λόγω του γνωστού "BLACK CUT". Οταν οι θαμώνες επιναν ήαί ετρωγαν τό εριχναν στό τραγούδι μέ κιθάρες ήαί μανδολίνα, τραγούδια που προκαλούσαν ευχαρίστηση ήαί ευθυμία τόσο στούς ιδίους οσο ήαί στούς άλλους παρευρισκομένους θαμώνες.

Άργα αλλά σταθερά ορισμένα γερά ποτήρια ήαί καμάρια της ταβέρνας σταθεροί στήν πίστη του γλεντζέ ήαί ξενύκτι ενώθησαν, από ανάγκη φυσικά, μέ τίς διάφορες παρέες των τραγουδηστών λόγω των καλλιτεχνιών των χαρισμάτων. Αυτές οι παρέες γυρνούσαν στούς δρόμους μέ τή δύση του ηλιου μέχρι σχεδόν τίς πρωινές ωρες.

Τό μισοσκόταδο της ταβέρνας ήαί τό απόλυτο σκοτάδι του δρόμου, εκτός φυσικά από τίς φεγγαρόλουστες βραδυές ήατά τούς καλοκαιρινούς μήνες, ηταν οι προυποθέσεις γιά τή δημιουργία μιάς από τίς καλύτερες ομάδες ήανταδόρων στήν πόλη. Ο ενθουσιασμός των ητο πολύ μεγάλος πού στό πέρασμα των παρέσυρναν αριετούς αλλους, γέμιζε ο δρόμος ήαί εβλεπες μιάν ουρά από ανθρώπους πού νόμιζε ήανένας οτι περνούσε ο επιτάφιος την Μεγάλη Παρασκεύη. Έκεί πού πηγαίνανε γιά διασκέδαση οι μικρές ταβέρνες γεμίζανε

Η ομάδα αυτή τών ήανταδόρων διελύθηκε αμέσως μετά τήν λύξη του πολέμου. Πολλοί φύγανε στήν Αγγία μετανάστες, γιά ενα καλύτερο μέλλον, ενας αλλος απεβίωσε στά χαρακώματα ήατά τή διάρκεια μιάς επενθεμής αεροπορικής επιδρομής.

Όλοι αυτοί, τραγουδηστές ήανταδόροι ήαί οι παρέες τους στό τέλος του γλεντιού ήατέληγαν στά Κεσογλούθια τή σημερινή πλατεία Ηρώων.

Κώστας
Σηκουμπαρέλλος

Ως πρωτεργάτες καί δημιουργοί της παρουσιάζονται οι Γιώργος Μιχαηλίδης (Μοντσοχίτο) εκλεκτός μουσικός καί σκηνοθέτης που διέπρεψε στό χόλλυγουντ καί τίμησε επάξια τήν μικρή μας πατρίδα, Μιχαλάκης Αντωνιάδης θαυμάσιος τραγουδηστής καό ηθοποιός, πού σύμπραξε πάρα πολύ μέ τόν Νίκο Παντελίδη πρωτεργάτη του Κυπριακού θεάτρου, Κωστής Σκουμπαρέλλος εξοχος τραγουδιστής καί από τίς καλύτερες φιγούρες της Λεμεσού, ο αφθαστος Ελλαδίτης ιιθαρίστας καί δάσκαλος της ιιθάρας καί μουσικής Ευάγγελος Λούβρης. Άλλι εκλεκτοί της παρέας ήταν ο Συμεωνάκης Γιωργατζής πού επαιζε χαβάγια μέ μαεστρία καί πάθος, ο Ανδρέας Μαριίδης δεξιοτέχνης της ιιθάρας καί του μανδολίνου, ο καθηγητής της γυμναστικής Βουτουρίδης καλός τραγουδηστής, ο Κακομανώλης μέ τό σαξόφωνο του. Τήν ωραία αυτή παρέα πλαισίωναν καί αλλοι οπως ο ποιητής Γλαύκος Αληθέρσης, ο Χριστάκης Πιερίδης, ο Χατζητσαγγάρης, ο Ταπάκης, **Αγοι Απρειολίση.**

Λόγω τού σύντομου βίου της η ομάδα αυτή δέν αφησε ονομα αλλά ούτε είχε ενα τόπο για πρόβες. Όλα τά τραγούδια καί καντάδες εκ του προχείρου

